

Mál nr. 228/2021**M og
V/ ábyrgðartryggingar A hjá V****Ágreiningur um bótaskyldu vegna vinnuslyss hinn 23. ágúst 2018****Gögn.**

Málskot móttakið 28.05.2021 ásamt fylgiskjöllum 1-10.
Bréf V dags. 18.06.2021 ásamt fylgiskjöllum 1-2.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að hinn 23. ágúst 2018 hafi M orðið fyrir slysi við störf sín hjá A. Atvik hafi verið þau að hann hafi verið að hífa steypueiningar upp á flatvagn og hafi staðið á flatvagnspallinum þegar honum skrifaði fóttur og féll á jörðina með þeim afleiðingum að hann slasaðist. Hafi lögregla og Vinnueftirlitið komið á vettvang og samkvæmt umsögn Vinnueftirlitsins, dags. 30. apríl 2019, sé slys M að rekja til þriggja atriða: þess að skipulagi við verkið hafi verið ábótavant, staðsetningar stjórnanda á bílkrana við hífingu og þess að skort hafi á fullnægjandi fallvarnir. M hefur krafist bóta úr ábyrgðartryggingu A hjá V vegna líkamstjóns síns en V hafnaði bótaskyldu með bréfi dags. 6. maí 2021. M telur að slys hans sé að rekja til þess að atvinnurekandi hafi vanrækt að tryggja öryggi á vinnustaðnum, sbr. 13. og 42. gr. laga nr. 46/1980 um aðbúnað, hollustuhætti og öryggi á vinnustöðum. Þá vísar M til 5. gr. reglugerðar nr. 367/2006 sem leggi þá skyldu á atvinnurekendur að gera nauðsynlegar ráðstafanir til þess að tryggja að tæki sem starfsmönnum er ætlað að nota hafi ekki í för með sér hættu gagnvart heilsu þeirra eða öryggi. Þetta hafi A vanrækt með því að gæta ekki að því að fallvarnir væru til staðar. Þá hafi verklagi við hífingar verið ábótavant en það sé verkstjóri sem beri ábyrgð á því, sbr. 21. gr. laga nr. 46/1980. Ljóst sé að engar vinnureglur hafi verið til staðar og heldur engar fallvarnir sem hefðu getað komið í veg fyrir slys M. Sérstaklega er áréttað að M hafi ekki séð um skipulag verksins, heldur hafi hann fengið fyrirmæli frá verkstjóra um að vinna það. Sé bótaskylda úr ábyrgðartryggingu A, á grundvelli sakarreglunnar og reglunnar um vinnuveitendaábyrgð, því fyrir hendi.

Í bréfi V til nefndarinnar kemur fram að atvik málsins séu óljós. Engin vitni hafi orðið að slysinu og M sjálfur muni ekki atvik þess, en í sjúkragögnum sé atvikum ýmist lýst þannig að M hafi fengið aðsvif og dottið aftur fyrir sig af pallinum eða gengið aftur á bak fram af honum. Tjón M verði þannig rakið til aðsvifs hans eða óhappatilviljunar, en ekki saknæmrar vanrækslu A, enda hvíli sönnunarbyrði um slíka vanrækslu á M og hafi honum ekki tekist að sýna fram á í hverju hún geti falist. Hvað varði skýrsla Vinnueftirlitsins sé félagið þá ekki sammála því að orsakir slyssins sé að rekja til þeirra atriða sem þar séu talin upp. Verklag hafi verið hefðbundið og í samræmi við það sem sé eðlilegt og viðurkennt og þá hafi M áralanga reynslu af verkum sem þessum. Þá hafi honum verið nauðsynlegt að standa á palli bifreiðarinnar við verkið. Auk þess hefði fallvörnum ekki verið komið fyrir á pallinum þar sem steypueiningar á honum hefðu útilokað það. Því standist skýrsla Vinnueftirlitsins, hvað varði orsakir slyssins, ekki skoðun. Það sé þá rétt að M hafi fengið fyrirmæli frá yfirmanni um að vinna umrætt verk, en hann hafi sjálfur séð um skipulag og stjórn þess. Slys M verði ekki rakið til saknæmrar vanrækslu A og er bótaskyldu því hafnað.

Álit:

Eins og fram kemur að ofan er deilt um hvort M eigi rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu A hjá V vegna umrædds slyss. Svo bótaskylda sé fyrir hendi úr ábyrgðartryggingu A þarf að mega rekja tjón M til saknæmra athafna eða athafnaleysis af hálfu þess eða aðila sem það ber ábyrgð á og sönnunarbyrðin hvað það varðar hvílir á M. Í áður nefndri skýrslu Vinnueftirlitsins kemur fram að orsök slyssins megi rekja til þess að skipulagi við hífingar hafi verið ábótavant, til staðsetningar M og til þess að fullnægjandi fallvarnir hafi skort. M byggir á því að með vísan til þessa hafi A brugðist skyldum sínum og beri skaðabótaábyrgð á tjóni M. Engin vitni urðu að því þegar M féll af vagninum og samkvæmt því sem fram kemur í lögregluskýrslu, dags. 30. ágúst 2018, mundi M ekki hvernig slysið atvikaðist. Þá er ekki fyllilega ljóst af öðrum fyrirliggjandi gögnum hvað gerðist, en í tilkynningu til Sjúkratrygginga, dags. 14. janúar 2019, sem M staðfestir með undirritun sinni, kemur fram að hann hafi gleymt sér augnablik, stigið af vagninum og fallið til jarðar. Í brádamóttökuskrá, dags. 23. ágúst 2018, kemur einnig fram að M hafi bakkað út af pallinum en að hann neiti aðsvifi í aðdraganda þess. Í sjúkraskrá LSH, dags. 23. ágúst 2018, kemur hins vegar fram að M hafi fengið

aðsvif og dottið aftur fyrir sig. Virðist því helst sem um óhappatilvik hafi verið að ræða. Hefur samkvæmt framansögðu ekki verið sýnt nægilega fram á orsakatengsl þeirra atriða sem tiltekin eru í skýrslu Vinnueftirlitsins og tjóns M eða að orsakir tjónsins verði raktar til saknæmra athafna eða athafnaleysis A. Verður því að hafna kröfu hans.

Niðurstaða.

M á ekki rétt til bóta úr ábyrgðartryggingu A hjá V.

Reykjavík 25. ágúst 2021.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögm.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.